

195/3.

1.

Оповідання цютаєника

Що ж, мій бруттик, божев волею
Варт був ринкових го пеньсот
Мя притиснений недолею
Сто-м позичив в банку от.

Позаматував прогалини
Не мимшов і гроша.

Рату дай, - а ту і під
важким

Починим, - змивай душа,

Ну, гадаю, зарекашею

Що го осени, - чень-чень

Зеренци де як придбашею,

Прозрешемо коркиш дель.

Ша й то зразу так вкосте
ло сь,

Що аже менуць радийи;

Мя не дав бог !.. Як при-

чешешь,

З неба !.. Шурі ма дийи!

А на іосііорку еск кинуро
 Трагом — вимовка ве го тма,
 Мо в полах буро — поциуро,
 Ма це и думба погнма.

Був комиссар, Токажовало,
 Мо там град в кою побив.

Нів-податку ми дажовало,
 А а и цента не бляшав!

Нів податку! А ми ні чим зриво,
 Не подумали нами.

А шу и банк за рати це
 Хвалі без разу чинь ^{давити} на ~~нас~~.

Хвалі а дані и ^{маго} ~~сиродами~~

Поле, бо впе що робити?

Ма до ба, Е за нів чіни

Не шрафляв се ^{ніхте} купити.

А шу це наказує ми ^{вист} ~~вист~~:

Продавати грунт не свмів!

Банк на кім займасамі ^{спіт} ~~спіт~~!

Банк наперед засвоки.

4.
В наймилу дї шє дєрогю
Помиг уодем розїолав,
Ну, а сам свєдї з Небогю
У Барменав сє поїлав.

Все недавно уу і дєф-
ванїа,
Вмерєа шєиь не друшї^{рїк}
Тєне група сїокачїа³
Але шєи сє пїгволик!¹
Знов на мєо! Дєїуфам сє
Шангарї, зармїшї тїу тї...
Н шє сєио - бєдєї зєбамо сє
Дєи родивєб, цїо тєсєи
шєрї.

Г. Ф.

Сєокачїа = пїгволик.

195/3.

5.

Та, когато си, кой мам
 Мо неволна и ту ^{защо} ма се,
 Мо вре и не сдери ма,
 Или ^{когато си} уротаже радие все!

Вре вою в арешити гиниути
 Г розниги се зовеи,
 В ласени гин вою по киниути,
 Нид арешитом приду в нии!

Моу е приути, дитвом
 и соби
 Микоби и нии в морби,
 Г в нори ема, мов
 магии вс
 Г свеи лати уи екни.

Нсид, некаре вапи вни к
 чуй ни
 Все кривав до кае : Верни т !
 Но рогтукка, как лети жии
 Все кае мама в длевни
св в.

Жинка и ни ма ру а во,
 А за ру ку в в г ни,
 В те ни ку в е д ен б но ни д а во и
 Е мо в ра в, мо в к ни д ни.